

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 20 czerwca 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Wynagrodzenia minimalne w Unii Europejskiej – Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2041 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych w Unii Europejskiej

Wysokość minimalnych wynagrodzeń w poszczególnych państwach członkowskich UE jest bardzo zróżnicowana, co sprawia, że wielu pracowników pozostaje bez ochrony. Jest to sfera podlegająca kompetencjom poszczególnych państw, przy czym Unia Europejska odgrywa jedynie rolę pomocniczą i uzupełniającą. Celem dyrektywy nie jest harmonizacja poziomu płac minimalnych w całej Unii Europejskiej ani ustanowienie jednolitej metody ich ustalania.

Podstawą dyrektywy jest artykuł 153 ust. 1 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ze szczególnym uwzględnieniem warunków pracy. Dyrektywa miała być transponowana do prawa krajowego do 15 listopada 2024 r. Przyjęte przepisy mają zastosowanie od 15 listopada 2024 r.

Celem dyrektywy jest poprawa warunków pracy i życia w Unii Europejskiej (UE) poprzez ustanowienie ram dotyczących:

- adekwatności ustawowych wynagrodzeń minimalnych (Ustawowe wynagrodzenie minimalne to wysokość powszechnie obowiązującego wynagrodzenia minimalnego ustalona przepisami ustawy, z wyłączeniem wynagrodzeń ustalonych w ramach układów zbiorowych);
- promowania rokowań zbiorowych mających na celu ustalanie wynagrodzeń (Negocjacje zbiorowe to wszelkie negocjacje prowadzone pomiędzy pracodawcami a związkami zawodowymi zgodnie z obowiązującymi w danym kraju przepisami i zwyczajami w celu określenia warunków pracy i zasad zatrudnienia);
- zwiększenia skutecznego dostępu pracowników do praw do ochrony w postaci wynagrodzenia minimalnego w przypadkach przewidzianych w prawie krajowym lub umowach zbiorowych (Wynagrodzenie minimalne to ustalone przez prawo lub układ zbiorowy minimalne wynagrodzenie, które pracodawca musi wypłacić za pracę w danym okresie).

Dyrektywa ma zastosowanie do pracowników w Unii Europejskiej związanych umową o pracę lub pozostających w stosunku pracy określonym przez ustawę, umowy zbiorowe lub praktykę obowiązującą w poszczególnych państwach członkowskich UE, przy uwzględnieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.

W celu zwiększenia zasięgu rokowań zbiorowych mających na celu ustalanie wynagrodzeń, państwa członkowskie, przy udziale partnerów społecznych muszą:

- wspierać budowanie i dalsze wzmacnianie zdolności partnerów społecznych do angażowania się w rokowania zbiorowe, w szczególności na poziomie sektorowym lub międzybranżowym;
- zachęcać partnerów społecznych do konstruktywnych, merytorycznych i świadomych negocjacji w sprawie wynagrodzeń;

- wprowadzać środki w celu ochrony korzystania z prawa do rokowań zbiorowych mających na celu ustalanie wynagrodzeń oraz ochrony pracowników i przedstawicieli związków zawodowych przed dyskryminacją w odniesieniu do ich zatrudnienia;
- wprowadzać środki w celu ochrony związków zawodowych i organizacji pracodawców uczestniczących lub chcących uczestniczyć w rokowaniach zbiorowych przed wszelką wzajemną ingerencją lub ingerencją ze strony ich przedstawicieli lub członków w ich zakładanie, funkcjonowanie lub zarządzanie nimi;
- w przypadkach, w których wskaźnik zasięgu rokowań zbiorowych jest poniżej progu 80 %, ustanowić ramy warunków sprzyjających rokowaniom zbiorowym, w drodze ustawy lub po konsultacji z partnerami społecznymi, a także opracować plan działania w celu jego zwiększenia.

Państwa członkowskie, w których obowiązują ustawowe wynagrodzenia minimalne, ustanawiają niezbędne procedury zapewniające ich adekwatność, w celu:

- osiągnięcia godnego poziomu życia;
- zmniejszenia ubóstwa pracujących;
- wspierania spójności społecznej i pozytywnej konwergencji społecznej;
- zmniejszenia luki płacowej między kobietami a mężczyznami.

W tym celu powinny:

- określić kryteria krajowe obejmujące co najmniej:
 - siłę nabywczą ustawowych wynagrodzeń minimalnych, z uwzględnieniem kosztów utrzymania;
 - ogólny poziom wynagrodzeń, stopę wzrostu oraz ich rozkład;
 - długoterminowe krajowe poziomy produktywności i ich zmiany;
- stosować orientacyjne wartości referencyjne w celu oceny adekwatności wynagrodzeń minimalnych – państwa członkowskie mogą zastosować automatyczny mechanizm indeksacji, pod warunkiem że stosowanie tego mechanizmu nie będzie prowadziło do obniżenia ustawowego wynagrodzenia minimalnego;
- dokonywać aktualizacji ustawowych wynagrodzeń minimalnych co najmniej raz na dwa lata lub w przypadku państw członkowskich stosujących mechanizm automatycznej indeksacji co najmniej raz na cztery lata;
- ustanowić co najmniej jeden organ doradczy;
- zaangażować partnerów społecznych w proces ustalania oraz aktualizacji ustawowych wynagrodzeń minimalnych;
- zapewnić przy udziale partnerów społecznych, że pracownicy mają skuteczny dostęp do ochrony w postaci ustawowego wynagrodzenia minimalnego, poprzez zapewnienie:
 - skutecznych, proporcjonalnych i niedyskryminujących kontroli i inspekcji w terenie;
 - odpowiednich zasobów, szkoleń oraz wytycznych dla organów egzekwowania prawa, w zakresie proaktywnego ukierunkowania działań na pracodawców nieprzestrzegających prawa i wyciągania wobec nich konsekwencji.

Dodatkowe zasady dotyczące państw członkowskich zobowiązują je do:

- gromadzenia dokładnych danych mających na celu monitorowanie ochrony w postaci ustawowego wynagrodzenia minimalnego;
- publicznego udostępnienia wszystkich informacji dotyczących ustawowych wynagrodzeń minimalnych oraz zwiększania świadomości pracodawców i pracowników o tych działaniach;

- zapewnienia pracownikom dostępu do skutecznego, terminowego i bezstronnego rozstrzygnięcia sporów oraz prawa do dochodzenia roszczeń;
- ochrony pracowników i przedstawicieli pracowników przed jakimkolwiek niekorzystnym traktowaniem przez pracodawcę;
- nakładania kar za naruszenia obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

Dyrektywa:

- nie narusza pełnego poszanowania autonomii partnerów społecznych, jak również ich prawa do negocjowania umów zbiorowych i ich zawierania;
- nie nakłada na państwa członkowskie:
 - obowiązku wprowadzenia ustawowego wynagrodzenia minimalnego;
 - obowiązku uznawania jakichkolwiek umów zbiorowych za powszechnie obowiązujące;
- wpływa na kompetencje państw członkowskich w zakresie:
 - ustalania ustawowych wynagrodzeń minimalnych, ich poziomu oraz prawa dostępu do ochrony w postaci wynagrodzenia minimalnego;
 - wprowadzania bardziej korzystnych działań lub układów zbiorowych dla pracowników;
- nie stanowi także wiążącej podstawy do obniżenia ogólnego poziomu ochrony już zapewnionej pracownikom, w szczególności w odniesieniu do obniżenia lub zniesienia wynagrodzeń minimalnych.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A32022L2041>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Akt dotyczący leków o krytycznym znaczeniu

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony zdrowia w UE – zgodnie z założeniami zawartymi w Komunikacie KE w sprawie rozwiązania problemu niedoborów produktów leczniczych w UE oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/795 z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie ustanowienia Platformy na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy (STEP) w kontekście art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – projekt Rozporządzenia UE ustanawiającego ramy na potrzeby zwiększenia dostępności i bezpieczeństwa dostaw produktów leczniczych o krytycznym znaczeniu, a także dostępności produktów leczniczych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i dostępu do tych produktów, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2024/795) – Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 6 lipca 2025 r.

Unia Europejska coraz częściej boryka się z niedoborem produktów leczniczych lub wyrobów medycznych, co stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego i opieki nad pacjentami we wszystkich państwach członkowskich. Dotyczy to przede wszystkim produktów leczniczych o krytycznym znaczeniu, w przypadku których nie istnieją alternatywy bądź ich liczba jest ograniczona, a niewystarczająca podaż może spowodować poważną szkodę lub ryzyko szkody dla pacjentów. Ostatnie wydarzenia na świecie, takie jak pandemia COVID-19 i agresja wojskowa Rosji wobec Ukrainy, uwypukliły słabe punkty w łańcuchach dostaw produktów leczniczych. Niedobory produktów leczniczych o krytycznym znaczeniu zagrażają zdrowiu publicznemu, zakłócają działanie systemów opieki zdrowotnej i mogą nadszarpnąć zaufanie do opieki zdrowotnej we wszystkich państwach członkowskich.

W obliczu tej sytuacji państwa członkowskie, Parlament Europejski i inne zainteresowane strony nieustannie apelują do Komisji Europejskiej, aby ta podjęła działania na rzecz wyeliminowania tych słabych punktów, m.in. poprzez wzmocnienie łańcuchów dostaw produktów leczniczych o krytycznym znaczeniu.

Podstawowe przyczyny niedoborów okazały się złożone i wieloczynnikowe, przy czym wyzwania zidentyfikowano w całym farmaceutycznym łańcuchu wartości, poczynając od problemów związanych z jakością i wytwarzaniem, decyzjami handlowymi i złożonymi łańcuchami dostaw, a skończywszy na konkurencyjności przemysłu. W szczególności niedobory leków wynikają z zakłóceń w łańcuchu dostaw spowodowanych brakiem dywersyfikacji kluczowych dostawców oraz podatnościami na zagrożenia wpływającymi na dostawy kluczowych składników i komponentów.

Cele wniosku to:

- wyeliminowanie słabych punktów w łańcuchu dostaw i zmniejszenie zależności UE, aby zwiększyć podaż leków o krytycznym znaczeniu
- poprawa dostępności innych leków będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Akt ten uzupełni reformę prawodawstwa farmaceutycznego UE i będzie opierać się na pracach:

- wykonawczej grupy sterującej ds. niedoborów leków
- usystematyzowanego dialogu na temat bezpieczeństwa dostaw leków
- Sojuszu na rzecz leków o krytycznym znaczeniu
- i badaniu uzupełniającym.

Link: <https://pracodawcy.pl/akt-dotyczacy-lekow-o-krytycznym-znaczeniu/>

2. Kontynent sztucznej inteligencji – nowy akt w sprawie rozwoju chmury i AI

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (Gospodarka Cyfrowa) – zgodnie z założeniami zawartymi w Komunikacie KE: w Kompasie konkurencyjności dla UE na 2025 r. oraz Sprawozdaniem Mario Dragiego: Przyszłość europejskiej konkurencyjności w kontekście art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – II Etap legislacyjny – Konsultacje publiczne. Ostateczny termin na przesłanie opinii lub wypełnienie kwestionariusza online udostępnionego przez KE to 3 lipca 2025 r.

Obecne szacunki i prognozy dotyczące europejskiej infrastruktury obliczeniowej wskazują na lukę między dostępną mocą obliczeniową a potrzebami, w szczególności w kontekście zaspokojenia zapotrzebowania na sztuczną inteligencję. W raporcie Dragiego z 2024 r. uznano, że rosnąca moc obliczeniowa w UE jest kluczowym elementem dojrzałej gospodarki opartej na danych i leży u podstaw wielu dotychczasowych i nowych zastosowań cyfrowych – w szczególności rozwoju sztucznej inteligencji. W tym kontekście unijny akt w sprawie rozwoju chmury i AI jest jedną z głównych strategii cyfrowych nakreślonych w Kompasie konkurencyjności dla UE na 2025 r. i wymienionych – obok jednolitej ogólnounijnej polityki w zakresie chmury na potrzeby administracji publicznej i zamówień publicznych – w piśmie określającym zadania skierowanym do wiceprzewodniczącej wykonawczej Henny Virkkunen. Inicjatywa ta jest częścią działań przewidzianych w planie działania na rzecz kontynentu sztucznej inteligencji.

Trenowanie, dostrajanie i eksploatowanie modeli sztucznej inteligencji wymaga ogromnych zasobów obliczeniowych. Trenowania wymaga dużej scentralizowanej mocy obliczeniowej, natomiast bardziej zdecentralizowane przetwarzanie w chmurze i przetwarzanie brzegowe są kluczowymi czynnikami umożliwiającymi operacje dostrajające na mniejszą skalę i generowanie odpowiedzi przez model. Ośrodki przetwarzania danych odgrywają kluczową

rolę, jeśli chodzi o zapewnienie hostingu niezbędnych urządzeń i sprzętu oraz ich obsługę. UE pozostaje obecnie w tyle za Stanami Zjednoczonymi i Chinami pod względem dostępnej mocy obliczeniowej ośrodków przetwarzania danych. Inicjatywa ta ma na celu zaradzenie obecnym niekorzystnym warunkom utrudniającym sektorowi prywatnemu likwidację luki dotyczącej mocy obliczeniowej poprzez przyznanie pierwszeństwa wysoce zrównoważonym rozwiązaniom.

W ramach inicjatywy „Kontynent sztucznej inteligencji” UE rozpoczyna prace nad nowym aktem mającym na celu wyeliminowanie unijnej luki w zakresie zdolności infrastruktury chmury i AI poprzez:

- badania naukowe i innowacje w celu przyspieszenia ekologizacji infrastruktury obliczeniowej i ośrodków przetwarzania danych na potrzeby chmury i AI;
- ułatwianie prywatnych inwestycji w zrównoważone zdolności chmury i AI, aby potroić zdolności UE w zakresie przetwarzania danych w ciągu najbliższych 5–7 lat;
- działania mające na celu zwiększenie bezpiecznych zdolności przetwarzania usług w chmurze dostawców z siedzibą w UE.

Link: <https://pracodawcy.pl/kontynent-sztucznej-inteligencji-nowy-akt-w-sprawie-rozwoju-chmury-i-ai/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. [Sprawozdanie Draghiego w sprawie konkurencyjności UE / The Draghi report on EU competitiveness](#)

Przyszłość europejskiej konkurencyjności: Sprawozdanie Mario Draghiego

Komisja Europejska powierzyła Mario Draghiemu – byłemu prezesowi Europejskiego Banku Centralnego i jednemu z wielkich europejskich umysłów gospodarczych – zadanie przygotowania sprawozdania na temat jego osobistej wizji przyszłości europejskiej konkurencyjności.

W sprawozdaniu przeanalizowano wyzwania stojące przed przemysłem i przedsiębiorstwami na jednolitym rynku. Przedstawiono w nim, w jaki sposób Europa nie będzie już w stanie polegać na wielu czynnikach, które wspierały wzrost gospodarczy w przeszłości, oraz przedstawiono jasną diagnozę i konkretne zalecenia dotyczące wprowadzenia Europy na inną ścieżkę.

Kontekst

Dziś Europa jest zjednoczona w dążeniu do wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, koncentrując się na

- zrównoważona konkurencyjność
- bezpieczeństwo gospodarcze
- otwarta strategiczna autonomia
- uczciwa konkurencja

Wszystkie one służą jako filary dobrobytu.

Wizja, która napędza Europę, polega na stworzeniu warunków, w których przedsiębiorstwa prosperują, środowisko jest chronione, a wszyscy mają równe szanse na sukces.

Zrównoważona konkurencyjność powinna gwarantować, że przedsiębiorstwa będą produktywnie i przyjazne dla środowiska. Bezpieczeństwo gospodarcze gwarantuje, że nasza gospodarka jest w stanie sprostać wyzwaniom i chronić miejsca pracy. Dzięki otwartej

strategicznej autonomii Europa jest otwarta nie tylko dla przedsiębiorstw; ale kształtuje lepszy, sprawiedliwszy świat.

Kolejne kroki

Ustalenia zawarte w sprawozdaniu Draghiego stanowią wkład w prace Komisji nad nowym planem na rzecz trwałego dobrobytu i konkurencyjności Europy. W szczególności chodzi o opracowanie nowego Czystego Ładu Przemysłowego na rzecz konkurencyjnych gałęzi przemysłu i wysokiej jakości miejsc pracy, który zostanie przedstawiony w ciągu pierwszych 100 dni nowej kadencji Komisji.

Wiele z jej zaleceń znajduje odzwierciedlenie w wytycznych politycznych Komisji, a także w pismach określających zadania skierowanych przez przewodniczącego Komisji Europejskiej do członków kolegium.

W styczniu 2025 r. Komisja przedstawiła kompas na rzecz konkurencyjności, nowy plan działania na rzecz przywrócenia dynamiki Europy i pobudzenia wzrostu gospodarczego. Kompas opiera się na analizie sprawozdania Draghiego i stanowi ramy strategiczne, które będą stymulować prace Komisji przez następne pięć lat.

The future of European competitiveness: Report by Mario Draghi

Mario Draghi – former European Central Bank President and one of Europe's great economic minds – was tasked by the European Commission to prepare a report of his personal vision on the future of European competitiveness.

The report looks at the challenges faced by the industry and companies in the Single Market. It outlines how Europe will no longer be able to rely on many of the factors that have supported growth in the past and lays out a clear diagnosis and provides concrete recommendations to put Europe onto a different trajectory.

Background

Today, Europe stands united in its pursuit of inclusive economic growth, focusing on

- sustainable competitiveness
- economic security
- open strategic autonomy
- fair competition

They all serve as pillars of prosperity.

The vision that drives Europe forward is to create conditions where businesses thrive, the environment is protected, and everyone has an equal chance at success.

Sustainable competitiveness should make sure businesses are productive and environmentally friendly. Economic security ensures that our economy can handle challenges and protect jobs. With open strategic autonomy, Europe is not just open for business; but is shaping a better, fairer world.

Next steps

The findings of the Draghi report are contributing to the Commission's work on a new plan for Europe's sustainable prosperity and competitiveness. And in particular, to the development of the new Clean Industrial Deal for competitive industries and quality jobs, which will be presented in the first 100 days of the new Commission mandate.

Many of its recommendations are reflected in the Commission's Political Guidelines as well as the mission letters of the President of the European Commission to the members of the College.

In January 2025, the Commission presented the Competitiveness Compass, a new roadmap to restore Europe's dynamism and boost economic growth. The Compass builds on the

analysis of the Draghi report and provides a strategic framework to drive the Commission' work for the next five years.

Link: <https://pracodawcy.pl/sprawozdanie-draghiego-w-sprawie-konkurencyjnosci-ue-the-draghi-report-on-eu-competitiveness/>

2. Raport podatkowy Deloitte (ESG): Kolejna odsłona ustawy o rozszerzonej odpowiedzialności producenta

Czego spodziewać się po Ustawie ROP?

Do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów wpisany został projekt ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych mającej na celu implementację unijnych regulacji dotyczących rozszerzonej odpowiedzialności producenta w zakresie opakowań.

Czym jest rozszerzona odpowiedzialność producenta (ROP)?

Rozszerzona odpowiedzialność producenta (dalej: „ROP”) to koncepcja, która zakłada, że producenci ponoszą odpowiedzialność za cały cykl życia swoich produktów. Celem ROP jest zmniejszenie negatywnego wpływu produktów na środowisko, zwłaszcza w zakresie gospodarki odpadami. Pierwsza próba implementacji unijnych regulacji dotyczących ROP miała miejsce w sierpniu 2021 r. opublikowany został wtedy projekt ustawy w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta (UC81), jednak prace nad nim zostały przerwane. Późniejsze próby również nie zakończyły się sukcesem, w lutym bieżącego roku Ministerstwo Klimatu i Środowiska przedstawiło wstępne założenia dotyczące wdrożenia ROP, spotkały się one jednak ze sprzeciwem podmiotów zainteresowanych, wskutek czego prace po raz kolejny zostały wstrzymane.

Natomiast w ostatnich dniach do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów wpisany został projekt ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (dalej: „Ustawa ROP”). Obecnie nie został opublikowany jeszcze nowy projekt Ustawy ROP, znane są jednak jego główne założenia.

Zmiany wprowadzane przez Ustawę ROP

Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów na mocy Ustawy ROP m.in.:

- zmieniona zostanie dotychczasowa definicja wprowadzającego produkty w opakowaniach oraz wprowadzającego opakowania,
- wprowadzenia zostanie opłata opakowaniowa ponoszona za każdy kilogram opakowania, w tym opakowania produktu w opakowaniu, wprowadzanego do obrotu na terytorium Polski,
- od 2028 r. zniesiona zostanie opłata produktowa za opakowania,
- baza BDO zostanie dostosowana do wymagań ROP.

Ponadto zgodnie z opublikowanymi założeniami, Ustawa ROP ma uwzględniać regulacje zawarte w tzw. rozporządzeniu PPWR dotyczącym opakowań i odpadów opakowaniowych, w zakresie m.in.:

- sposobu finansowania kosztów etykietowania pojemników na odpady,
- sposobu finansowania kosztów prowadzenia analiz składu zebranych zmieszanych odpadów komunalnych,
- nowych celów dotyczące ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów opakowaniowych na mieszkańca.

Powyższe zmiany mają zostać objęte 2 letnim okresem przejściowym natomiast planowany termin publikacji projektu Ustawy ROP to III kwartał 2025 r.

Jak zabezpieczyć się przed wątpliwościami

Wejście w życie Ustawy ROP będzie skutkować nowymi obowiązkami dla podmiotów dokonujących wprowadzenia do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach. Należy założyć, że terminy wejścia w życie poszczególnych obowiązków będą rozłożone w czasie w związku z planowanym okresem przejściowym. Z tego względu podmioty zainteresowane powinny uważnie śledzić przebieg procesu legislacyjnego w celu możliwie szybkiej identyfikacji swoich nowych obowiązków.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-podatkowy-deloitte-esg-kolejna-odslona-ustawy-o-rozszerzonej-odpowiedzialnosci-producenta/>

3. Tax Alert KPMG: Pożyczki na transformację energetyczną

Ministerstwo Klimatu i Środowiska wraz z Bankiem Gospodarstwa Krajowego uruchomiły nabór wniosków o udzielenie pożyczek ze środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) na projekty związane z transformacją energetyczną, m.in. budową OZE i magazynów energii. Na ten cel przewidziano ponad 7 mld zł.

Pożyczki na transformację energetyczną – 13 czerwca 2025 r. ruszył nabór wniosków

Pożyczki na transformację energetyczną finansowane są ze środków Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Nowy instrument jest częścią Funduszu Wsparcia Energetyki powołanego we wrześniu 2024 r. przez resort klimatu i środowiska. Pożyczki przeznaczone mają być na projekty związane z transformacją energetyczną, m.in. budową OZE i magazynów energii. Na realizację ww. celów przewidziano pulę środków w wysokości ponad 7 mld zł.

Warunki pożyczki

Warunki udzielenia pożyczek na transformację energetyczną są następujące:

- minimalna kwota pożyczki: od 200 mln zł;
- okres kredytowania: co do zasady do 15 lat, ale nie dłużej niż do końca 2053 r.;
- okres dostępności środków: do 2029 r. z możliwością rozliczenia projektu do 2031 r.;
- oprocentowanie: preferencyjne, na poziomie nie mniejszym niż stopa referencyjna NBP minus 200 bps lub rynkowe, stałe lub zmienne, przy czym nie może być niższe niż 1%;
- okres karencji: co do zasady nie dłużej niż 1 rok od zakończenia realizacji projektu;
- wysokość wsparcia: do 90% wydatków kwalifikowanych;
- wkład własny: pochodzący ze środków innych niż publiczne, nie mniej niż 10% wydatków kwalifikowalnych;
- brak prowizji za udzielenie pożyczki;
- możliwość wnioskowania o kilka pożyczek z zastrzeżeniem przepisów o udzielaniu pomocy publicznej oraz dostępności środków i realizacji wskaźników instrumentu; możliwość złożenia wniosku nie częściej niż raz w miesiącu.

Cel finansowania

Zgodnie z założeniami, pożyczki mogą zostać przeznaczona na sfinansowanie projektów, które przyczynią się do przyspieszenia procesu dekarbonizacji przez stopniowe wycofywanie paliw kopalnych i zastąpienie ich zeroemisyjnymi i odnawialnymi źródłami energii (OZE), poprawę efektywności energetycznej oraz rozwój zielonego przemysłu, w tym przez zwiększenie roli zielonych innowacji.

Projekty kwalifikujące się do wsparcia:

- budowa i modernizacja sieci ciepłowniczych i gazowych (dla gazów zdekarbonizowanych);
- budowa OZE (wraz z instalacjami do produkcji odnawialnego wodoru i magazynami energii) w sektorze elektroenergetyki i ciepłownictwa;
- budowa magazynów energii elektrycznej sprzyjających integracji OZE w systemie elektroenergetycznym;
- zwiększenie efektywności energetycznej przedsiębiorstw i budynków wraz z instalacją OZE i systemami magazynowania energii;
- instalacje zmniejszające emisyjność i energochłonność przedsiębiorstw;
- budowa na cele transportowe infrastruktury do produkcji biometanu, biopaliw II generacji i odnawialnego wodoru.

Ponadto projekty korzystające ze wsparcia muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi w zakresie ochrony środowiska oraz zgodne z Zasadą Do No Significant Harm (DNSH) w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.

Co istotne pożyczki nie mogą dotyczyć: finansowania wydatków zadeklarowanych wcześniej do rozliczenia w ramach KPO lub jako kwalifikowalne w innych programach unijnych czy krajowych programach wsparcia, finansowania podatku VAT od towarów i usług oraz kosztów finansowych projektu.

Kto może skorzystać?

Z pożyczek na transformację energetyczną mogą skorzystać:

- przedsiębiorstwa (zarówno prywatne, jak i publiczne) planujące realizację inwestycji objętej wnioskiem;
- spółki będące bezpośrednim właścicielem lub współwłaścicielem sprawującym bezpośrednią kontrolę oraz posiadającym więcej niż 50% akcji lub udziałów podmiotu realizującego projekt.

Nabór wniosków ma charakter otwarty i ciągły, może zostać zakończony lub zawieszony. Pożyczki są udzielane na sfinansowanie projektów nierozpoczętych lub rozpoczętych, jeśli rozpoczęcie ich realizacji nie nastąpiło przed 1 lutego 2022 r. W przypadku projektów, na realizację których zostanie udzielona Pomoc publiczna mogą obowiązywać dodatkowe wymogi w przedmiotowym zakresie.

Przygotowane wnioski o udzielenie pożyczek na transformację energetyczną należy składać w wersji elektronicznej za pośrednictwem narzędzia online do składania wniosków.

Link: <https://pracodawcy.pl/tax-alert-kpmg-pożyczki-na-transformacje-energetyczna/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited); KPMG (KPMG Sp. z o.o.)